

انتشار فراخوان جشنواره هنر های شهری مشهد ۱۴۰۴

امسال نیز همچون سال های گذشته،فراخوان جشنواره هنرهای شهری مشهد در استقبال از بهار قرآن و بهار طبیعت ۱۴۰۴ منتشر شد. به گزارش شهرآرا،امسال این جشنواره با بهره مندی از طرح ها و آثار خلاقانه و بدیع در محورهای موضوعی نوروز،

ماه مبارک رمضان، امام رضا^(ع)، هویت مشهد، حماسه و ایثار، و موضوع های شهروندی برگزار می شود.این جشنواره درشش بخش اصلی شامل؛ یادمان های شهری، آثار نوری، آذین بندی شهری، دیوارنگاری، سرود، نمایش و پنج بخش ویژه شامل؛ رسانه های اجتماعی،گذرهای هنری، عکس،گرافیک وادبیات برگزار می شود. برای ثبت نام وارسال طرح، به وب سایت جشنواره هنرهای شهری مشهد به نشانی www.artmashhadevent.ir مراجعه کنید.

نمایش اثر فیلم ساز مشهدی در نیجریه

فیلم سینمایی «دور» به کارگردانی میثم حسن زاده، فیلم ساز مشهدی، پس از نمایش موفق در گروه سینمایی هنر و تجربه، در ادامه حضورهای بین المللی خود به سیزدهمین جشنواره فیلم افریقا در نیجریه راه یافت. این فیلم پیش ازین برنده

جایزه بهترین کارگردانی از هشتمین جشنواره SoundScreen ایتالیا شده بود. «دور» سال گذشته در گروه سینمایی هنر و تجربه اکران شد و با استقبال مخاطبان همراه شد. میلاد خراعی، مهسا اکبریور، راحیل کافی، رضا سنایی و مصطفی امیری بازیگران این فیلم هستند.

«کمپانی فیلم سازی آقای داتان» در صدر فروش نتاثر مشهد

آمار فروش نمایش های روی صحنه تئاتر در مشهد طی هفته گذشته (از ۲۸ مهر تا ۲ آبان ۱۴۰۳) توسط سایت «گیشات» منتشر شد. به گزارش شهرآرا، نمایش «کمپانی فیلم سازی آقای داتان» به کارگردانی مسعود عقلی با فروش ۲ میلیارد و

۱۹۷ میلیون و ۷۷۰ هزار ریال، در صدر جدول فروش هفتگی سایت گیشات قرار دارد. همچنین نمایش های «ملودی های جادوانه» به کارگردانی کیوان صباغ با فروش ۹۰۰ میلیون و ۳۱۸ هزار و ۷۵۵ ریال، «خواستگاری» به کارگردانی حجت اعرابی با فروش ۱۰۰ میلیون و ۲۰۲ هزار و ۳۲۵ ریال، «فقط خودم» به کارگردانی محمد جهان پا با فروش ۶۸۷ میلیون و ۱۲۰ هزار ریال، «چگونه تاریخچه کمونیسم را برای بیماران روانی توضیح دهیم؟» به کارگردانی سیدمحمد سادات بافروش ۵۶۹ میلیون و ۴۰۵ هزارریال و «راز ویلا متروکه» به کارگردانی سید جواد رحیم زاده با فروش ۴۴۹ میلیون و ۹۳۰ هزارریال در رتبه های دوم تا پنجم جدول فروش تئاتر مشهد در هفته گذشته قرار دارند.

چارسوق هنر

پخش «روشنایی شب» به زودی از شبکه یک

مجموعه تلویزیونی «روشنایی شب» یا «خاک گرم» به کارگردانی احمد مرادپور، این روزها در مرحله تولید است و به زودی از شبکه یک سیما پخش می شود. فاطمه گودرزی،آشمحرابی و مرتضی کاظمی در این سریال به ایفای نقش می پردازند.

«سال گریه» اکران آنلاین می شود

فیلم کمدی «سال گریه» به کارگردانی مصطفی تقی زاده و تهیه کنندگی سعید خانی از سه شنبه ۱۵ آبان ساعت ۲۰ به طور آنلاین اکران خواهد شد. بهرام افشاری، ساراپهرامی،هومن برق نورد، شبنم قربانی و رضا رشید پور از جمله بازیگران این فیلم هستند.

پخش «نقل و نقل» از شبکه دوم سیما

سری جدید برنامه «نقل و نقل» به میزبانی حامد عسکری وبه کارگردانی علیرضا کاردان امین، از این هفته ساعت ۲۲ روانه آنتن می شود. برنامه «نقل و نقل» کاری از گروه معارف اسلامی است که به صورت روتین شبه ها و یکشنبه ها میزبان مخاطبان شبکه ۲ سیماست.

شهرآرا

ايشنه

۰۴ آبان ۱۴۰۳
۰۳ آبان ۱۴۴۴
شماره ۳۳۳۳

۱۱

اخبار

رضا دیده بان، عکاس شناخته شده مشهدی

از ارتباط هوش مصنوعی و هنر می گوید

خطر تأثیر شبه هنرمندا بر آینده هنر

الهام ظریفیان|این روزها درباره هوش مصنوعی می شود در همه جا شنید، حتی در جمع هنرمندان، نمونه اخیرش، نمایشگاه آثار نقاشی گروهی از نقاشان مشهدی با نام «ماشین طبیعی» در نگارخانه آسمان بود که می شد تأثیر

گفتمان های رایج درباره هوش مصنوعی را بر آثار به نمایش درآمده در آن مشاهده کرد. کارگاهی با همین موضوع، یعنی ارتباط هوش مصنوعی و هنر، چند روز پیش در دانشگاه اقبال لاهوری برگزار شد. ما به همین بهانه به سراغ رضا دیده بان، مدرس این کارگاه، رقیتم و با او درباره هول و هراس های مرتبط

● هوش مصنوعی چه فرصت هایی را می تواند در اختیار هنرمندان قرار دهد؟

هوش مصنوعی می تواند به منزله دستیار هنرمند، نقش آفرینی کند و خودش هم می تواند به خلق ایده بپردازد، البته آنچه اغلب از آن صحبت می شود، بیشتر جنبه شبه بازی دارد؛ مانند چت جی پی تی، ولی هوش مصنوعی همین الان به سمتی رفته که کافی است سه دقیقه با شما صحبت کند تا بتواند روان شناسی تان کند، حتی بگوید تغذیه شما چگونه است یا چه رشته تحصیلی را بخوانید خوب است. یعنی این قدر هوشمند شده است که همه چیز شما را می تواند آنالیز کند. چطوری این کار را می کند؟ الگوریتم های مختلفی را به عنوان داده در ابتدا به آن داده اند و بعد قدرت پردازشش را آن قدر افزایش داده اند که از آزمون و خطاهایی که مرکب می شود، می تواند به خروجی های جدیدتر و تازه تری برسد که اصلا روحمان هم از آن خبر ندارد.

● سؤالی که مردم اغلب با هراس می پرسند، این است که آیا زمانی می رسد که فناوری بر انسان مسلط شود، در حوزه هنر چطور؟ آیا این اتفاق، یعنی غلبه هوش مصنوعی بر هنرمند، پیش بینی شدنی است؟

همین الان این (غلبه فناوری بر انسان) اتفاق افتاده است. از روزی که تلفن های همراه آمدند، حتی آن هایی که صفحه لمسی و نمایشگر دیجیتالی نداشتند، برایشان این اتفاق رخ داده است. الان شما گوشی همراهتان را که برمی دارید و وارد شبکه های اجتماعی می شوید، دقیقا همان چیزهایی را که دوست دارید، به شما نمایش می دهد. از کجا چنین تشخیصی می دهد؟ از واکنش های شما، از رفتارهای شما. از روزی که ماشین حساب اختراع شد، هوش مصنوعی دارد این کار را انجام می دهد، حالا به نوع دیگری. در سرورهایی که پنجاه، شصت سال پیش دربرخی کشورها وجود داشت، خود کامپیوتر براساس دستوری که به آن داده می شد، اطلاعات مدنظر را از انبوهی از اطلاعات طبقه بندی شده پیدا می کردو به شما می داد. یعنی این، چیزی نیست که بگوییم الان ایجاد شده است. بهتر است بگوییم ما الان تازه داریم درباره اش ایده های پیدا می کنیم.

هوش مصنوعی همین

الان هم وجود دارد و

کارهایی را که به آن

دستور می دهند،

انجام می دهد.

جدای از آن

دستورها،

خودش هم

هوشمند

شده است و تشخیص می دهد. می توانید امتحان کنید؛ دوسه روز مدام به یک موضوع فکر کنید، بعد در فضای مجازی چرخ بزنید، بدون اینکه بروید دنبال آن چیز بگردید. می بینید به هرجایی می روید، آنچه به آن فکر می کردید، به شما نمایش داده می شود. در هر سایتی تبلیغش را می بینید یا در فضای مجازی موضوعات مرتبط با آن به شما نشان داده می شود. یعنی حتی از واکنش های لمس کردن و نگاه کردن شما، رفتارشناسی می کند و تشخیص می دهد که شما در این چند روز به فلان لباس یا خوراکی علاقه مند شده اید. در هنر نیز همین کار را دارد انجام می دهد، مثلاً گرایش های هنری ای که یک نفر می تواند داشته باشد را تشخیص می دهد.

● این موضوع در بازار هنر و خریدوفروش آثار هنری نیز تحولی ایجاد کرده است؟

قطعاً. در چند سال گذشته تابه امروز در حوزه ان اف دی و متاورس فعالیت های گسترده ای را شاهد بوده ایم. حتی در زمینه فروش آثار و قیمت گذاری های عجیب و غریب آثار هنری، که این ها مباحث جدیدی هستند.

● معمولا وقتی از هوش مصنوعی حرف می زنیم، بیشتر بار منفی آن در ذهن مخاطب پررنگ می شود. درباره «هوش مصنوعی و هنر» این وحشت و هراس چقدر جدی و واقعی است؟

اگر منظور وحشت و هراس بر اذهان عمومی باشد که خب، معمولا برای هر چیز تازه ای که به وجود می آید، چنین واکنش هایی هست. به عنوان مثال، زمانی که دوربین های دیجیتال به بازار آمد، خیلی از پیشکسوتان صاحبان سبک و اندیشه در عکاسی به شدت با آن مخالفت کردند و آن را نمی پذیرفتند تا اینکه کم کم کاربردها و جای درست عکاسی دیجیتال پیدا شد. اکنون خیلی از همان مخالفان را سراغ دارم که دیگر حتی با موبایل هایشان عکاسی می کنند. این مثال رازدم که بگویم این ذهنیت ها همیشه در برابر چیزهای تازه وجود دارد. اما داستان هوش مصنوعی کمی خطرناک تر است. در واقع آن ها خطرناک نبودند ولی هوش مصنوعی خطرناک است؛ به این دلیل که ممکن است بهره برداری صحیحی از آن نشود.

● پس فکر می کنید باید به جنبه منفی و بار تهدیدکنندگی آن بیشتر توجه کنیم؟

بستگی به نوع کاربردی دارد که می خواهیم از آن داشته باشیم. مثل این است که یک نفر قفل ساز است و بلد است قفلی را باز کند. حالا مسئله این است که قفل را برای کسی که پشت در خانه اش مانده است، باز می کند یا از آن

برای دزدی استفاده می کند. بزرگ ترین تهدید این است که هوش مصنوعی به دست شبه هنرمندان بیفتد.

● یعنی می تواند تبدیل به ابزاری برای سوءاستفاده شبه هنرمندان شود؟

اصلا شبه هنرمند آن را خلق می کند. یعنی وقتی فرد با چنین فناوری ای روبه رو می شود و می بیند ابزار و ادواتی را در اختیار دارد، ناگهان فکر می کند هنرمند است، درحالی که چنین نیست و او فقط به آن ابزارها دستورهای مدنظرش را می دهد. بدون اینکه سبک ها و اندیشه ها و مراتب تاریخی هر رشته هنری را بشناسد. به این ترتیب، شبه هنرمند زاده می شود.

● و نتیجه اش از بین رفتن اصالت هنر است؟

برای شبه هنرمند بله. اما برای هنرمند نه تنها آن اصالت از بین نمی رود، بلکه می تواند از هوش مصنوعی به عنوان یک دستیار، منشی، کارگزار، مشاور یا حتی کارگردان استفاده کند.

● در برابر تهدیدهای هوش

مصنوعی در حوزه هنر، ما باید دفاع

هستیم یا می توانیم کاری انجام دهیم؟

ببینید تهدید انسان ها هستند،

نه هوش مصنوعی؛ چون هوش

مصنوعی فرمانی را که شما به

آن دهید، اجرا می کند. اینکه ما

انسان ها چه فرمانی به او می دهیم،

مهم است وگرنه تا اندیشه ای، برنامه

و الگوریتمی به آن داده نشود،

هیچ واکنشی نشان نمی دهد.

هوش مصنوعی به هر چیزی که

ما به آن می دهیم، واکنش نشان می دهد، می تواند آن ها را با هم ادغام کند و به اندیشه تازه تری برسد که پایه اش باز همان اندیشه های انسانی است که ما به آن داده ایم. بنابراین من هوش مصنوعی را خطر نمی بینم و معتقدم خطر همچنان خود انسان ها هستند.

● فکر می کنید راه حل در امان ماندن از خطرها و تهدیدها، افزایش آگاهی است یا اقدامات بازدارنده ای باید پیش بینی شود؟

اقدامات بازدارنده که اصلا ممکن نیست. همان طور که بشر تاکنون نتوانسته است برای خیلی چیزها بازدارندگی ایجاد کند، برای این هم نمی تواند. فرهنگ سازی و آگاهی دادن، تنها راه است که آن هم متأسفانه باز به انسان با برمی گردد. از روز ازل ما این قصه را داشته ایم که انسان ها در جهل مرکب خودشان بوده اند و از ابزار و فناوری برای منافع شخصی شان استفاده کرده اند.

او که در بیشتر جشنواره ها، مسابقات و نمایشگاه های فرهنگی هنری در قالب شرکت کننده یا برگزار کننده، حضوری فعال داشته و تاکنون دبیر چندین جشنواره داخلی و بین المللی بوده است، سال ۱۳۹۳ از ایران مهاجرت کرد و فعالیت هایش را در حوزه تدریس و تأسیس شرکت های سینمایی و آموزشی در چند کشور آسیای میانه ادامه داد. اما به گفته خودش دو سالی است که تمرکزش در ایران بیشتر شده است و در رشته های نوین دیجیتال مانند ان اف تی و هوش مصنوعی کارگاه هایی را برگزار می کند. گفت وگو ی ما با این هنرمند مشهدی را در ادامه دنبال کنید.

● آیا باید مسئولان و برنامه ریزان تصمیم گیر با فرهنگ سازی و افزایش آگاهی درباره کاربردهای مفید هوش

مصنوعی، این مباحث را به گفتمان رایج جامعه بیاورند؟

این بحث همین الان هم به گفتمان جامعه آمده است و مسئولان در همه جای دنیا و نه فقط در کشور خودمان، همیشه چند گام عقب تر از جامعه هستند. آن ها اغلب زمانی به فکر یک مسئله می افتند که آن مسئله در جامعه رشد کرده است. تازه بعد از آنکه آن مسئله شکل و قالب خودش را در جامعه پیدا کرد، مسئولان به سمت بازدارندگی حرکت می کنند. من فکر می کنم آن ها باید مسئله را باز بگذارند تا فرایندهایی در قالب هایی مانند همایش، کارگاه یا هر چیز دیگری شکل بگیرد و آدم ها خودشان بتوانند به این تشخیص برسند. این گونه، پاسخ بهتری می گیریم، یعنی به جای بازدارندگی یا حتی تشویق، اجازه دهند هرکسی اندیشه و فرمی را که از این فناوری دارد، در یک قالب کنترل شده بروز دهد. انسان ها خودشان آن قدر هوشمند هستند که درست را از نادرست تشخیص دهند.

● رویکرد دانشگاه ها در برابر این موضوع چه می تواند باشد؟

تا این لحظه که دانشگاه ها قوت و قدرتی درباره این موضوع نداشته اند و این شاید به دلیل ساختارهای ا بالاییه پایینی باشد که برایشان تعریف شده است. دانشگاه ها معمولاً قدرت مانور و تصمیم گیری جدی در این حوزه ها ندارند و به یک بالادستی متصل اند که خط مشی ها را به آن ها می دهد. این توضیح را دادم که بگویم شاید آن ها تمایل داشته باشند اقداماتی

در این زمینه انجام دهند، ولی مجاب کردن سطوح بالادستی، این فرایند را کند کرده است. اما چه بهتر که دانشگاه ها این کار را انجام دهند؛ چون دانشگاه ها محل دانش هستند. امیدوارم در آینده این اتفاق بیفتد. رشته های تحصیلی مرتبط با هوش مصنوعی در حال تدوین هستند، اما نه در ارتباط با هنر، بلکه بیشتر در بخش زبان برنامه نویسی. در حوزه هنر کار تاحدی دشوارتر است؛ چرا که خشکی های آن سخت تر است.

● آینده هنر را با هوش مصنوعی چطور پیش بینی می کنید؟ هوش مصنوعی در دست هنرمندان، بسیار درخشان و در دست شبه هنرمندان، بسیار خطرناک و فجیع خواهد بود و متأسفانه همیشه سرعت شبه هنرمندان بیشتر است، چون چیزی برای آزدست دادن ندارند و از آنجاکه اخلاق هنری را هم رعایت نمی کنند، حاضرندهرکاری انجام دهند. اما هنرمند به کمک هوش مصنوعی می تواند ذهنیت خود را به بهترین شکل ممکن به عبیت تبدیل کند.

تهدید انسان ها هستند، نه هوش مصنوعی؛ چون هوش مصنوعی فرمانی را که شما به آن دهید، اجرا می کند. اینکه ما انسان ها چه فرمانی به او می دهیم، مهم است وگرنه تا اندیشه ای، برنامه و الگوریتمی به آن داده نشود، هیچ واکنشی نشان نمی دهد